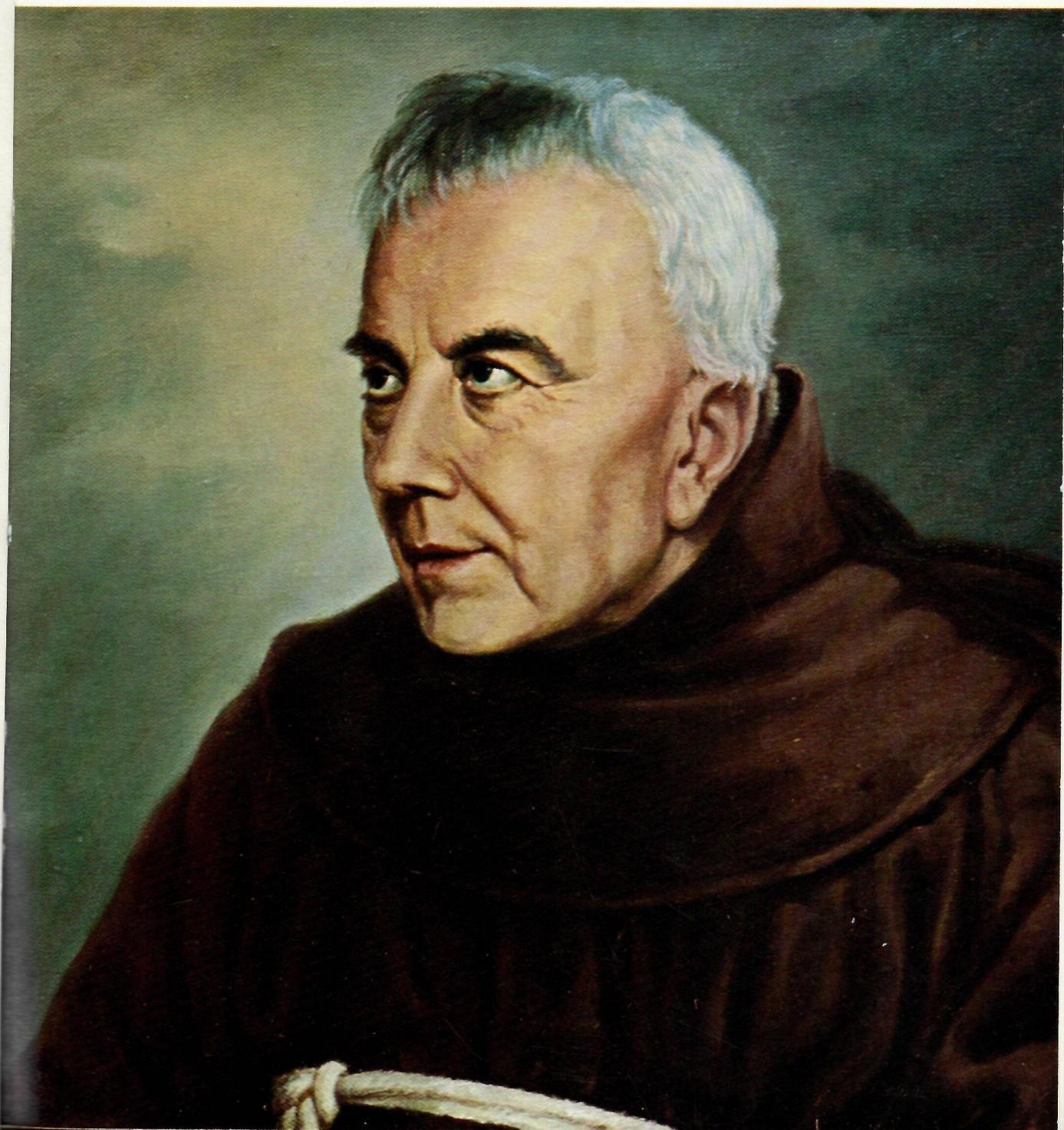

O. Fra ANTE ANTIC

16. 4. 1893 - 4. 3. 1965.

*Prigodom prijenosa njegovih posmrtnih ostataka
u Svetište Majke Božje Lurdske - Zagreb 15. 12. 1970.*

O. Fra ANTE ANTIC

1893. 16. IV

rođao se u selu Šepurine na otoku Prvić kod Šibenika.

1893. 18. V

kršten od svećenika don Ante Šurije. Kumovali su: Ivan Kiović i Luca Mišurac.

1899. — 1905.

pohađao je osnovnu školu u selu Zaton kod Šibenika.

1905. —

primljen je u Franjevačko sjemenište i pohađa Franjevačku klasičnu gimnaziju u Sinju.

1911. 17. IX

stupio u novicijat na Visovcu i dobio ime FRA ANTE.

1912. 17. IX

položio prve redovničke zavjete na Visovcu.

1912 — 1914.

pohađao filozofijski studij u Zaostrogu.

1914 — 1918.

pohađao teologiju u Makarskoj.

1917. 29. VII

zaređen za svećenika u Šibeniku.

1917. 5. VIII

služio prvu svetu Misu u selu Zaton kod Šibenika.

1917 — 1919.

vrši službu pomoćnika magistra klerika u Makarskoj.

1919 — 1920.

vrši službu pomoćnika magistra novaka na Visovcu.

1921 — 1925.

vrši službu pomoćnika magistra klerika u Makarskoj.

1925 — 1946.

vrši službu magistra klerika u Makarskoj.

1946 — 1956.

vrši službu magistra klerika u Zagrebu.

1956. nadalje

oslobođen službe; boravi u Zagrebu.

1965. 4. III

umro u Zagrebu.

1965. 8. III

sahranjen u Zagrebu.

1970. 15. XII

tijelo preneseno s Mirogoja u Criptu M. B. Lurdske.

Otac fra Ante Antić rodio se je 16. IV 1893. u selu Prvić Šepurine kod Šibenika u obitelji s devetoro djece. Kao dijete živahne čudi još od ranog djetinjstva bio je iskreno pobožan i privržen Gospi. U franjevački red primljen je 1911. Bio je boležljiv, ali je ipak redovito završio gimnaziju u Sinju i teologiju u Makarskoj. Za svećenika je zaređen 1917. Prvu svetu Misu služio je u Zatonu kod Šibenika gdje nju je stalno živjela majka. U Provinciji Presvetog Otkupitelja vršio je službu odgojitelja i duhovnika redovničke mlađeži.

Posebno se ističe njegovo djelovanje u isповjetaonici i duhovno vodstvo. Za te je službe od Gospodina primio vanredne darove i milosti.

Bio je »čovjek današnjice«. K njemu su dolazili svi bez razlike: katolici, pravoslavni, protestanti, židovi, muslimani, pa i ateisti. Kod njega su nalazili veliku ljubav prema čovjeku, spremno srce da pomogne u svakoj potrebi, zbiljsku dobrotu, nehinjenu poniznost i djetinju jednostavnost.

Središte njegove duše bila je Euharistija Žrtva i potpuno predanje Bogu po ljubavi. Ostavio je za sobom mnoga pisama, bilježaka, duhovnih pouka. Posljednje godine njegova života bile su posebno označene velikom strpljivošću i potpunim predanjem u svetu volju Božju. Umro je na glasu svetosti 4. III 1965. u samostanu Gospe Lurdske u Zagrebu.

Zbog izvanredno uzorna života pokrenut je postupak za njegovo proglašenje blaženim i svetim. Prošle godine otvorena je i Vicepostulatura u Zagrebu u samostanu Majke Božje Lurdske, Vrbanjčeva ulica 35.

Fra ANTINA PORUKA

... Dijete moje, govorim ti kao Isus — sad
ću ti reći jednu tajnu svoga srca: »Želim, da
potpuno izvršim volju Božju, da izvršim djelo,
koje mi je dao i u ovo još malo dana želim da
ispijem do dna kalež, koji mi Bog pruža. Mo-
lim Boga, da mi udijeli milost mističnog sje-
dinjenja, o kojem piše sv. Terezija, milost
trajne prisutnosti u kojoj je živjela sv. Katarina
Sijenska. Ali da to sve bude onako, kako
je Bog odredio. Želim onu svetost, koju mi je
Bog dodijelio, a tebi ostavljam testament: na-
stavi svetost duhovnog Oca, upotpuni što ne-
dostaje, ispuni onu svetost koju je tebi Bog
dodijelio.

Koliko mi Bog dozvoli pomagat će te iz ne-
ba molitvom i pratiti će te i, dijete moje, želim
te prvi dočekati u nebu i predati te Presvetom
Trojstvu da ga slaviš na sve vijeke ...